

תת"ע 2778/10/17 - מדינת ישראל נגד שבתאי יקואל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2778-10-17 מדינת ישראל נ' יקואל
תיק חיצוני: 14112674560

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שבתאי יקואל

נימוקי הכרעת דין

1. ביום 9.12.18 הודעתי על זיכוי של הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. עתה אפרט את הנימוקים להכרעתי זו.
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 21.8.16 נהג הנאשם, בכביש 22 בחיפה, ברכב הנושא מס' רישוי 34-931-60. הרכב שבו מדובר הינו רכב משא, ועל פי הנטען בכתב האישום הוביל הנאשם ברכב מטען בתפזורת, אשר עלה על גובה דפנות הארגז של הרכב, מבלי שהיה למטען כיסוי מתאים.
3. לנאשם יוחסה עבירה בניגוד להוראות תקנה 85(א)(6) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
4. מטעמה של המאשימה העיד עד התביעה יעקב סילס (להלן: "סילס"). סילס ערך את דו"ח האירוע מיום ביצוע העבירה (ת/1). לדבריו, על פי הרשום ב-ת/1, הנאשם נהג ברכב עם מטען "של אבנים וחפצים שונים" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 19-20). סילס המשיך והעיד כי בעת שנסע אחרי הנאשם הבחין בכך ש"נופלים חפצים על הכביש" (שם, שורה 21).
5. סילס ציין כי לא בדק את המכולה, "אבל עפו [ממנה] חפצים בצורה ברורה ואני נסעתי אחריו" (עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 18).
6. במהלכו של ההליך, כחלק מהליך של עתירה לגילוי חומר חקירה, קיבל הנאשם דו"ח עיסוק (אותו ביקש כי סילס יביא עמו לעדות מלכתחילה), ממנו עולה כי באותו מועד היה יחד עם סילס שוטר נוסף, שלמה לוי (להלן: "לוי").

7. הנאשם העיד להגנתו. לדבריו, הוא אכן נהג ברכב במועד המתואר בכתב האישום, אך לא הסיע עמו מטען ("הארגז שלי היה ריק", עמ' 7 לפרוטוקול, שורה 25).
8. למעשה, ניצבות בפניי שתי גרסאות קוטביות. האחת, גרסתו של הנאשם, לפיה נסע ברכב מבלי שהוביל מטען כלשהו. השנייה, גרסתו של סילס, לפיה לא רק שהנאשם הוביל מטען ברכב, אלא שזה האחרון (המטען) נפל מהרכב על הכביש. לאחר שבחנתי את שתי הגרסאות, אינני יכולה לקבל את עדותו של סילס ככזו המבססת אשמה מעל לכל ספק סביר.
9. ראשית, מסתבר כי במקום האירוע היה שוטר נוסף, אשר בשליטתה של המאשימה, ואשר המאשימה בחרה שלא להביא אותו לעדות. הימנעות זו של המאשימה מלהביא עדים רלוונטיים, יש בה כדי לערער את עוצמת הראיות אותן היא מציגה, שכן אין צורך להכביר מילים בדבר ההלכה הקובעת כי הימנעות של צד להליך מלהביא ראיות רלוונטיות המצויות בשליטתו יוצרת חזקה לפיה לו היה מובא העד להעיד (לוי), עדותו לא הייתה תומכת בגרסת המאשימה.
10. אך לא זו אף זו, נאשם יכול לבקש גילוי של חומר חקירה. אך הוא גם יכול לבקש, כחלק מזימון עד, כי העד יביא עמו מסמכים. הנאשם ביקש, עוד בישיבת ההקראה (עמ' 1 לפרוטוקול, שורה 10), כי סילס יביא עמו את דו"ח העיסוק שלו, של יום האירוע, בו מפורטים הפרטים הרלוונטיים של שוטר נוסף (ככל שהיה קיים) במועד האירוע.
11. סילס לא הביא עמו את הדו"ח. העובדה כי עד מגיע לעדות, מבלי שהוא מביא עמו מסמך אליו יש לו גישה, למרות שהתבקש להביא אותו במפורש, יוצרת גם היא חששות. היא יוצרת חשש שמא סילס לא הביא עמו את הדו"ח, שכן ידע כי הדו"ח יחשוף את העובדה כי היה עמו שוטר נוסף (לוי) והוא חשש שמא עדות אפשרית של לוי לא תוכל לסייע לו.
12. גם העובדה כי לוי היה נוכח באירוע אינה מופיע ברישומים. לוי כנראה לא ערך דו"ח משלו או תרשומת משלו בכל הנוגע לאירוע (או שערך דו"ח שכזה, והמאשימה בחרה, שלא בכדי, לא לחשוף אותו). אך מעבר לכך, העובדה כי לוי היה נוכח במקום לא צוינה בשום מסמך. זאת, למרות שעל פי עדותו של סילס עצמו, מדובר בנתון שראוי לצינו, "בדרך כלל" (עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 6).
13. במקום שבו גרסת הנאשם נוגדת, באופן ברור, את עדותו של סילס, ובמקום שבו גרסה זו הוצגה באופן ברור ומפורש כבר בישיבת ההקראה, היה ניתן לצפות כי המאשימה תנסה להביא את לוי לעדות או לגבות ממנו גרסה לפחות בדיעבד. אפילו אם לוי אינו זוכר את האירוע, היה ניתן לצפות כי לפחות תובא עדות שלו שכך הם פני הדברים.
14. הסתרתו של לוי, תהא הסיבה לה אשר תהא, אינה מאפשרת קביעה כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת

לו ברמה של מעל לכל ספק סביר.

15. לכך, יש לצרף תמיהות נוספות.

16. סילס לא בדק מהו המטען אותו הוביל הנאשם. הוא ציין כי מדובר "באבנים וחפצים שונים" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורה 20). הוא ציין כי ראה ש"חפצים" נופלים על הכביש (שם, שורה 21). מהותו של המטען הוא סוגיה מרכזית, שעה שמדובר בעבירה מסוג זו נשוא כתב האישום. היה מקום שסילס יבדוק מה המטען (גם אם משמעות הדבר הינה כי יעלה על המכולה ויבדוק את תכולתה, עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 13). היה מקום שסילס יפרט מהו המטען שהיה במכולה, ולא יסתפק באמירה כי ראה חפצים כלשהם, שמהותם אינה ידועה או ברורה, כשהם עפים על הכביש.

17. אכן, לא בכל מקרה שבו עפים חפצים על הכביש יש צורך להזמין אנשי עירייה כדי שיפנו או ינקו את המקום (עמ' 4 לפרוטוקול, שורות 1-2). אבל בדיוק לשם כך היה חשוב לדעת מהם החפצים שעפו על הכביש. היה מקום שסילס יתעד מה עם אותם חפצים שעפו על הכביש. האם הוא פינה אותם? האם מישהו אחר פינה אותם? האם השאיר אותם על הכביש? יש לכך חשיבות.

18. כך, למשל, אם אכן מדובר בחפצים קטנים, שכלל לא הצריכו פינוי מהכביש, ייתכן כי מדובר בחפצים שהיה קשה להבחין מהיכן הגיעו או מהיכן עפו או נפלו. ייתכן כי הגיעו לכביש ממקום אחר ולא דווקא מהרכב בו נהג הנאשם.

19. העדר הפירוט הוא בעוכרי המאשימה.

20. אכן, גם הראיות מצידו של הנאשם חסרות. כך, גם עם הנאשם היה ברכב נוסע נוסף שהיה ניתן להביא לעדות. כמו כן, על פי גרסתו של הנאשם, הוא התבקש על ידי בעל בית של חנות לחומרי בניין (עמ' 7 לפרוטוקול, שורה 7) להביא את הרכב ממקום למקום. גם כאן, ניתן היה להביא את אותו בעל בית של העסק, כדי שיעיד כי אכן ביקש מהנאשם להוביל רכב שאין בו מטען כלשהו.

21. עם זאת, נטל הראיה אינו מוטל על כתפיו של הנאשם. נטלי ההוכחה והראיה מוטלים על כתפיה של המאשימה. היא זו אשר צריכה לשכנע את בית המשפט, מעל לכל ספק סביר, כי גרסתו של סילס היא זו הנכונה. ייתכן, כי לו היה צריך לקבוע את אשמתו של הנאשם ברמה של מאזן הסתברויות, היה מקום לזקוף לחובתו את החסרים הראייתיים מטעמו. אך לא זה המצב. במקרה שבפניי, העדר עדות מצידו של לוי, כמו גם העדר הפירוט בגרסתו של סילס ובעיקר לגבי סוג החפצים והמטען שהיו ברכב ונפלו ממנו, אינם מאפשרים לקבוע כי גרסתו של הנאשם אינה מקימה ספק סביר באשמתו.

22. על כן, החלטתי כאמור לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא העתק נימוקי הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.